

Dobro den

Glasilo občine Zavreč, letnik 9, št. 3 - december 2007

Čarobne praznike in
srečno v letu 2008!

Ob izteku še enega leta v završki občini ...

Čas neprestano beži. Zdi se nam, da vedno prehitro. Komaj smo obrnili list na koledarju, že moramo obrniti novega. Pa nič zato, saj je treba od časa do časa analizirati svoje delo, uspehe, neuspehe ...

In če je bilo delo uspešno, so prazniki, ki so pred nami, še toliko lepši.

Z vsem, kar smo v občini Zavrč storili v iztekajočem se letu, sem zadovoljen. Skupaj z vami, spoštovane občanke in občani, občinskim svetom in občinsko upravo smo izpolnili vse naloge, ki smo si jih zastavili v začetku leta. Bremenijo nas še določene obveznosti za plačilo obnovljene kulturne dvorane, v letu 2007 jih je bilo za dobrih 173 tisoč evrov, za leto 2007 si nismo zastavljali nekih večjih ciljev, ampak smo investicije planirali glede na razpoložljiva sredstva.

Naša največja investicija, ki smo jo začeli izvajati v letu 2007, je bila preplastitev ceste Borl-Zavrč. Vrednost modernizacije ceste je znašala dobrih 83 tisoč evrov. Modernizacije ceste smo se veselili ob letošnjem občinskem prazniku. Za veselo in prijetno vzdušje ob otvoritvi ceste se moram zahvaliti predvsem našim občanom, ki so se tudi tokrat ponovno izkazali.

Skupaj z ostalimi haloškimi občinami smo bili uspešni na javnem razpisu Interreg IIIa, Sosedski program Slovenija-Madžarska-Hrvaška s projektom Ureditve povezav na VTC 11, kjer smo uspeli pridobiti sredstva za izdelavo projektne dokumentacije za cesto Goričak-meja RH, odsek Borak-Hrženjak, v višini 10.000 evrov.

V času šolskih počitnic smo se lotili večjih vzdrževalnih del na Osnovni šoli Zavrč. Vrednost sanacijskih del na strehi, ki so posledica nekalitetno opravljenih del v času izgradnje šole, je znašala dobrih 20.000 evrov. Upamo le, da smo s tem zaustavili zamakanje strehe, odpravo ostalih napak pa predvidevamo izvesti v prihodnjem letu.

V mesecu novembru smo pričeli z obnovitvenimi deli na cesti v Drenovcu proti Antonu Hrženjaku. Vrednost obnovitvenih del je znašala 35.000 evrov, del sredstev pa so prispevali občani sami. Najbolj smo bili veseli uspešnega kandidiranja na 1. javnem razpisu za prednostno usmeritev »RRP« v okviru operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, Razvojne prioritete »Razvoj regij«, kjer smo pridobili sofinancerska sredstva za izvedbo fekalne kanalizacije Zavrč. Vrednost izvedbe operacije znaša po ponudbi najugodnejšega ponudnika dobrih 470.000 evrov. Večji del investicije nameravamo izvesti v letih 2008-2009. V tem času moramo zgraditi še primarni del in priključke. Okvirna vrednost za primarni del znaša okrog 185.000 evrov, za izvedbo priključkov pa ocene ta trenutek še nimamo.

Pred iztekom leta smo podpisali tudi pogodbo o sodelovanju pri prijavi na javni razpis za gradnjo odprtih širokopasovnih omrežij. Namen projekta Nacionalna širokopasovna mreža je omogočiti vsem državljanom Republike Slovenije dostop do širokopasovnih storitev in svetovnega spleta. Vrednost priprave načrta razvoja odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij za občino znaša dobrih 5.000 evrov.

V sredini meseca decembra smo skupaj s predstavniki Ministrstva za javno upravo slovesno predali namenu novozgrajeni mednarodni mejni prehod Zavrč. Sredstva za izgradnjo je v celoti zagotovila država, za našo občino in razvoj pa je mejni prehod zelo pomemben. V povezavi z njim se bo preplastila in obnovila regionalna cesta Zavrč-Drenovec, zgradilo se bo krožišče pri gostilni Pongi, izdeluje se projektna naloga povezovalne ceste na hitro cesto Hajdina-Ormož. Pogovori in usklajevanja s predstavniki posameznih ministrstev so bili zahtevni in večkrat zelo ostri. Vendar sem prepričan, da so bili vredni tega truda in upam, da tudi v zadovoljstvo vseh nas. Poleg vsega navedenega smo sredstva namenili tudi za ostale naloge, ki smo jih kot občina dolžni izvajati. Čeprav nam je novi zakon o financiranju občin prinesel v občinski proračun nekaj dodatnih sredstev, so se na drugi strani pojavile nove zakonske obveze, ki so bile naložene v breme občinskega proračuna.

Tudi leto 2008 nam ne bo pustilo počivati. Naloge, ki smo si jih zastavili v sprejetem proračunu Občine Zavrč za leto 2008, so naravnane razvojno in vsebujejo modernizacijo cest, izdelavo dokumentacije za kanalizacijo za del naselja Goričak in Hrastovec. Čaka nas zelo zahtevna izvedba investicije Fekalna kanalizacija Zavrč. Radi bi se končno lotili obnove mrliške vežice in ostaja nam še veliko želja, a o teh kdaj prihodnjic.

Leto se počasi izteka in vsi že z nestrpnostjo pričakujemo prihod novega. Naj vas objame toplina in čarobnost prazničnih dni. Naj vam bodo lepi v krogu družine in vseh tistih, ki jih imate radi.

Leto 2008 pa naj bo srečno, polno notranjega miru in zadovoljstva.

Vaš župan **Miran Vuk**

Dober den je glasilo občine Zavrč, ki glasilo tudi izdaja. **Uredništvo:** Tatjana Mohorko, Peter Vesenjok, Danica Bratuša in Lidija Domjan. **Fotografije:** T. Mohorko, R. Škrjanec in arhiv društev. **Oblikovanje in priprava za tisk:** Vejica, Rado Škrjanec s. p. Tisk: Grafis Rače. Naslov uredništva: Občina Zavrč, Zavrč 11, 2283 Zavrč. Telefon: 761-48-02, 761-18-01. Glasilo občine Zavrč, Dober den je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo, pod zaporedno številko 1613. Natisnjeno: 500 izvodov, ki jih prejmejo gospodinjstva v občini brezplačno.

S sej občinskega sveta

V letu 2007 se je svet občine Zavrč sestel 9 krat in o šestih sejah smo v Dober denu že poročali, tokrat pa le o zadnji 11., ki je bila 13. decembra v Turškem Vrhu. Po seji je bilo tudi prednovoletno srečanje članov občinskega sveta, zunanjih članov odbora in predsednikov društev.

Na enajsti seji je bilo 6 točk dnevnega reda, pri čemer sta se zaradi odsotnosti dveh članov občinskega sveta prvi dve točki preložili na naslednjo sejo. Največ časa in pozornosti je bilo namenjene točki, kjer se je obravnaval Predlog proračuna občine Zavrč za leto 2008 in bil potrjen v višini 1.706.800 EUR.

Obravnavan in potrjen je bil tudi Osnupek odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana za območje Občine Zavrč –spremembe in dopolnitve 2007.

Potrjeno je bilo tudi drugo branje Odlo-

Občinski svet Zavrč.

Foto. M. Ozmec, Štajerski tednik

ka o spremembah in dopolnitvah izvedbenega prostorskega akta: Prostorski ureditveni pogoji za območje občine Zavrč.

Ob koncu seje je občinski svet potrdil še

komisijo za popis osnovnih sredstev ter terjatev in obveznosti Občine Zavrč.

Občinska uprava

Poslanski kotic z Brankom Mariničem

V naše domove se je prikradel vesel december. Skupaj z otroki, vnuki pričakujemo prihod sv. Miklavža, Božička in dedka Mraza, postavljamo božično drevo, kujemo načrte za prihodnost in polni radostnih pričakovanj uživamo v družinski idili. Pa vendar v vseh družinah ni tako in ne živijo vsi otroci srečnega otroštva. Mnogi so žrtve različnih oblik nasilja, veliko otrok je prepuščenih samim sebi, vse več je starejših, ki so zanemarjeni s strani lastnih otrok ali ožjih sorodnikov. Vse večje je ne le nasi-

lje nad otroki, ampak tudi med samimi vrstniki. O nasilju in preprečevanju tega sem se pogovarjala s poslancem DZ RS g. Brankom Mariničem.

Kadarkoli prelistamo dnevno časopisje, spremljamo televizijska poročila, lahko opazimo, da je v naši družbi prisotnega vse več nasilja. Se Vam zdi, da je slednjega več zato, ker o njem govorimo, ker ni več tabu tema ali ga je dejansko iz dneva v dan več?

Poslanec Branko Marinič: »Problematika nasilja v družini izvira iz dejstva, da je nasilje v družini težje prepoznati ter evidentirati kot pa denimo druge »javne« oblike nasilja. Nasilje se ponavadi dogaja za štirimi stenami, in čeprav lahko opazimo vedenjske znake, da je nekdo žrtev nasilja, je prav žrtev tista, ki v večji meri ne želi govoriti o zlorabi ali priznati, kaj se dogaja. Ravno zaradi tega se strokovne službe s problemi nasilja soočajo šele, ko je nasilje prisotno neko daljše obdobje ali se pokaže celo v usodnih posledicah.«

Kakšna je problematika nasilja v družini v Sloveniji?

Poslanec Branko Marinič: »O obsegu

nasilja v družini govorijo predvsem ocene tujih raziskav. Te kažejo, da je vsaka peta ženska s strani svojega partnerja deležna nasilja vsaj enkrat. Raziskave o nasilju staršev nad otroki dajejo podobne ocene. Ovine pri spremljanju te problematike predstavlja veliko število neprijavljenih primerov, na drugi strani pa ravno definiranje tega pojava, saj gre pri nasilju v družini za zasebnost in je s tem težje prepoznavno. V Sloveniji dobivamo podatke o obsegu nasilja iz uradnih statistik (edini organ, ki vodi uradno statistiko, je policija), statistik nevladnih organizacij ter iz raziskav v zvezi s to problematiko, ki pa jih žal ni veliko, oziroma so omejene.«

Kako boste z Zakonom o preprečevanju nasilja v družini uredili posamezne vidike nasilja?

Poslanec Branko Marinič: »Zakon o preprečevanju nasilja v družini je izjemnega pomena za žrtve nasilja v družini, saj bo končno določil nujne temelje za sistematično obravnavanje te problematike. Zakoni iz različnih področij urejajo zgolj posamične vidike nasilja v družini,

pri čemer mora žrtev sprožiti različne pravne postopke, ki bi uredili nevzdržne razmere zaradi posledic nasilja. Ob vsem tem žrtev potrebuje pomoč strokovnih institucij. Slednje morajo žrtvi nuditi podporo pri koraku, ko se odloča izstopiti iz nasilnega odnosa, prav tako pa je naloga strokovne institucije, da se poveže z drugimi organi, ki bodo žrtvi zagotovili pomoč. Gre torej za multidisciplinarno in multiinstitucionalno povezanost pri obravnavi te problematike in prav to je cilj predlaganega zakona.«

Ob tem, da je problematika nasilja v družini že sama po sebi izredno pereča, me zanima, kakšni so še drugi razlogi za sprejem zakona.

Poslanec Branko Marinič: »Slovenija si v zadnjih desetih letih na različnih področjih prizadeva urediti problematiko, ki obravnava žrtve in povzročitelje nasilja. Pri tem je treba izpostaviti ureditev tistih določb, ki obravnavajo pomoč žrtvam, zagotavljanje njihove varnosti in urejajo temeljna vprašanja. V preteklosti je bilo veliko prizadevanj s strani države, različnih organov, združenj, tako v smislu sprememb posameznih področnih zakonov kot pri organiziranju raznih srečanj, seminarjev, izobraževanj na to temo. Žal ta prizadevanja niso potekala dovolj usklajeno in povezano, razne institucije med seboj niso sodelovale v pravi meri. Zakon, ki ureja področje nasilja v družini, bi moral zagotavljati enoten pristop k obravnavanju le-tega, različni organi ter organizacije bi morale delovati koordinirano. In prav to so bili vzvodi, iz katerih izhaja potreba po sprejemu Zakona o preprečevanju nasilja v družini.«

Kakšni so cilji ter rešitve predloga Zakona o preprečevanju nasilja v družini?

Poslanec Branko Marinič: »Nasilje v družini predstavlja poseben družbeni pojav, ki je potreben specifične obravnave in ta zakon bo prvi, ki ga bo opredeljeval iz tega vidika.

Pri tem je pomembno, da nasilja v družini ne omejujemo zgolj na določeno skupino žrtev ter družinsko okolje, ki je ozko pojmovano. Iz raziskav je razvidno, da so najpogostejše žrtve otroci in ženske. Zakon ne bo omejen le na ti dve skupini, temveč bo nalagal organom in organizacijam ter nevladnim organizacijam nudenje pomoči vsem

žrtvam, torej tudi starejšim družinskim članom, osebam z gibalnimi, senzornimi in intelektualnimi ovirami, moškim kot žrtvam nasilja ... Zakon kot nasilje v družini opredeljuje pet oblik nasilja, in sicer fizično, spolno, psihično, ekonomsko in zanemarjanje, pri čemer presega tradicionalne opredelitve in okvirje (dodano je torej ekonomsko nasilje in zanemarjanje, ki sta po raziskavah vse pogostejši obliki nasilja). Dolžnost vseh pristojnih organov, organizacij, javnih služb, organov samouprave lokalne skupnosti je, da izvedejo vse ukrepe, postopke, ki so potrebni za zaščito žrtve nasilja v družini. Izrecni poudarek tega zakona je na prednostni obravnavi ter načelu sorazmernosti ukrepanja. Slednje pomeni pazljivost pri ravnanju glede na stopnjo ogroženosti žrtve, sorazmerno s stopnjo nasilja. Do pomoči s strani institucij so upravičene vse žrtve, ne glede na spol, starost ali druge okoliščine. Te žrtve morajo biti deležne enake obravnave, z izjemo otrok, ki so deležni posebnih oblik varstva, ter invalidne in starejše osebe, ki so deležne posebne skrbnosti. Žrtve je treba obravnavati strokovno in

jim zagotoviti pomoč v čimkrajšem času, pri tem pa je treba poudariti sodelovanje različnih institucij.«

Želite ob koncu najinega pogovora še kaj dodati?

Poslanec Branko Marinič: »Kot sem že uvodoma dejal, gre za zakon, ki obravnava zelo perečo tematiko. Pomemben je za žrtve nasilja v družini kot tudi za vse, ki so temu nasilju pasivno izpostavljeni. Največjo in trajno škodo zagotovo utrpi žrtev, vendar so temu nasilju pogosto izpostavljeni tudi tisti, ki nasilje spremljajo. Problem nasilja je rešljiv le s strokovno pomočjo ne le ene ustanove, temveč koherentnega sodelovanja različnih institucij. Več bomo o nasilju govorili, opozarjali nanj, bolj bo vidno in lažje ga bomo lahko obravnavali ter reševali. Približujejo se prazniki, ko smo skupaj z družino, uživamo skromne, majhne radosti in se veselimo, da smo skupaj. Ni v vsaki družini radostno in veselo, zato opazujemo ljudi okrog sebe, spremljamo znake, ki morda kažejo na nasilje. Morda bomo komu pomagali izstopiti izmed štirih sten in ustaviti nasilje ...«

Stanka Letonja

OBVESTILO TURISTIČNEGA DRUŠTVA ZAVRČ

BOŽIČNI POHOD LETOS K CERKVI SV. MOHORJA

ODHODI IZ ZBIRNIH MEST:

ob 19.00 uri odhod izpred Bara pri Veseliču,

ob 19.15 uri odhod iz zbirnega mesta v Drenovcu (Liber)

Prodajna mesta bakel:

Bar pri VESELIČU /Turški Vrh/

Želimo, da bi vam sončni žarki v prihodnjem letu, v vsakodnevne trenutke delovnih izzivov in osebnih preizkušanj, prinesli obilo prijaznih misli, zadovoljstva, strpnosti, zdravja, radosti in ljubezni.

OO RK ZAVRČ

13. 12. 2007 je bila organizirana krvodajalska akcija. Obveščamo vas, da je naslednja akcija predvidena 17. 04. 2008. V mesecu decembru smo razdelili pomoč družinam, ki so potrebne pomoči. PGD Zavrč se zahvaljujemo za opravljeni prevoz. Zahvala tudi vsem aktivistom OO RK Zavrč.

Ob zaključku leta se vsem zahvaljujemo za vso pomoč, ki ste jo namenili organizaciji in s tem pomagali krajanom ki so pomoči potrebni.

Občankam in občanom, pa želimo vesel BOŽIČ in SREČNO NOVO LETO 2008, posebna čestitka velja vsem bolnim, ostarelim in krvodajalcem občine Zavrč.

Stanislav Ivančič, podpredsednik OO RK Zavrč

SLS.

Slovenska ljudska stranka

*V varnem zavetju domače hiše
sta skrita toplina in ljubezen.
V takšnem objemu preživite
Božično-novoletne praznike.
V objemu sreče in zdravja
naj mine leto, ki prihaja
– leto 2008 –*

OO SLS ZAVRČ

SDS

Spoštovane občanke in občani!

Občinski odbor Slovenske demokratske stranke Zavrč Vam ob bližajočih se praznikih želi veliko osebne sreče, medsebojnega razumevanja, notranjega miru in izpolnjenih želja. Srečen in vesel božič ter uspešno in zdravja polno novo leto 2008.

Dušan Rojko,
predsednik OO SDS Zavrč:

N.Si

Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Ob prelomu časa se ozremo v stopinje za nami. Veseli dogodki, boleč spomin, hvaležnost za prejeta in doživeto. Pred nami neizhojene poti za mnoge stopinje. O, da bi jih izbirali za prave smeri, ob pravem času, za prave ljudi, za dobro Slovencev in domovine. Blagoslovljen božič, veselo praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti, in vse dobro v novem letu 2008. Vam drage občanke in občani želi Krščanska ljudska stranka

Nova Slovenija in občinski odbor N.Si Zavrč.

Predsednik Franc Težak

LDS

LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

Vsem dragim občankam in spoštovanim občanom ter hkrati bralcem našega in vašega časopisa Dober den želimo, da bi vam ti praznični dnevi ob izteku leta potekali v miru, da bi bili polni zdravja, sreče in medsebojnega razumevanja in spoštovanja, seveda z željo, da se te naše želje prenesejo tudi v vse dneve novega leta 2008. Vsem skupaj in vsakemu posebej vesel božič in srečno novo leto v vaših toplih družinskih skupnostih, enake želje so namenjene tudi našim prijateljem iz sosesčine.

Peter Vesenjāk,
predsednik IO OO LDS Zavrč:

Lovska družina Zavrč proslavila častitljiv jubilej – 60-letnico delovanja

V dokaj bogate, še ohranjene zgodovinske zapise so člani Lovske družine Zavrč bolj natančno pogledali letos, ko slavijo okroglih šest desetletij obstoja družine. Praznovanje je bilo v završki kulturni dvorani 15. septembra manj obiskano, saj je bila trgatve v tistem času na višku, a vendar prijetno in praznično obarvano, tako, kot se za tako visok jubilej tudi spodobi.

Zbrane sta ob starešini Branku Vidoviču posebej pozdravila še završka podžupanja Marta Bosilj in podpredsednik Lovske zveze Slovenije mag. Srečko Kropce, bogat pa je bil tudi kulturni program, v katerem so bili najbolj prisrčni učenci završke OŠ, zato jim še posebna hvala, s pesmijo pa so praznovanje obogatili še

pevci Trta KUD Zavrč in rogisti Zveze lovskih družin Ptuj - Ormož.

Završki lovci si želijo pomladitve in seveda novih članov

Bo že držalo, da se v šestih desetletjih lahko ustvari bogata zgodovina in prav v završki lovski družini se lahko pohvalijo z nekaj pomembnimi letnicami, dogodki in nenazadnje člani bratovščine, ki so pustili pomemben pečat. Zanimivo, da so se med lovce v završkem koncu zmeraj vključevali zanimivi ljudje, pa ne samo tamkajšnji domačini, sosedje, temveč so bili in so še zraven ljudje doma iz Ptuja, Maribora in celo iz sosednje Hrvaške. Vsak od teh je dal svoj pomemben prispevek h krepitvi lovske organizacije, ki

še zmeraj šteje 34 članov in bi si, vsaj v Zavrču, želela pomladitve. In še nekaj je pomembno pri vsem tem, dobro sodelovanje z domačini in predvsem z vodstvom lokalne skupnosti.

Branko Vidovič je v nagovoru na slovesnosti povedal: »V letošnjem letu praznuje naša lovska družina visok in častitljiv jubilej, 60 let obstoja in delovanja, zato bi bilo prav, da se spomnimo na začetek poti in razvoj LD Zavrč.

Davnega leta 1947 so se možakarji dogovorili za organiziran način lova in da v našem kraju ustanovijo lovsko družino. Ob ustanovitvi je štela 11 članov, predvsem kmetov iz okoliških vasi, vendar žal ni več živ noben od ustanoviteljev, so pa zato prijatelji in znanci in ljubitelji

narave, ki uspešno nadaljujemo načrtano in plodno pot gojitve divjadi in varovanja narave. Prav je, da se ob tej priložnosti spomnimo na ustanovne člane. Kot prvi predsednik je bil zapisan Anton Budigan in člani Ivan Bratuša, Vanč Budigan, Anton Ivančič, Ivan Kekec, Jože Kokot, Anton Kokot, Peter Pravdič, Martin Pravdič, Alojz Veselič in Štefan Vesenjaki. Lovskega doma niso imeli, zato se dobivali v glavnem na domačiji Antona Budigana ali v gostilni Veselič in gostilni Murkovič. Tako so imeli naši predhodniki – pionirji lova – precej začetniških problemov z lovskim obrazovanjem, s prilagajanjem vedno bolj zahtevnim predpisom in opuščanjem starih navad. S tem povezano so tako izgubili status družine, zato so se morali leta 1950 priključiti sosednji lovski družini Cirkulane, ki se je preimenovala v LD Cirkulane - Zavrč vse do leta 1954, ko je julija izšel novi zakon o lovu. Ta je nekako vzpodbudil in dal vse možnosti za ponovno ustanovitev samostojne LD. Vse od ponovne ustanovitve pa do leta 1967 je družina delovala brez svojih prostorov. Pretežno so se dobivali na domovih lovcev in v gostilnah, nekaj časa so imeli pisarno skupaj z organizacijo Rdečega križa v gasilskem domu. Leta 1967 so kupili od Kmetijskega kombinata Ptuj zemljišče v Hrastovcu in takoj za tem izvolili petčlanski gradbeni odbor, na čelu katerega je bil takratni predsednik Anton Petrovič. Takoj so pričeli pripravo in gradnjo lovskega doma vglavniem iz prispevkov in prostovoljne-

ga dela članov.

Družina upravlja 1.500 ha lovskih površin, še zmeraj je največ srnjadi

LD Zavrč uspešno deluje na skrajnem severovzhodu naše male države. V zvezi lovskih družin Ptuj - Ormož mejimo na LD Velika Nedelja, LD Bresnica, LD Sveta Marjeta niže Ptuja in LD Cirkulane ter v sosednji Hrvaški z LD Sveti Hubert Cestica in LD Trčka - Voča, s katerimi smo v dobrih odnosih. Dobro sodelujemo tudi z lastniki kmetijskih zemljišč in vinogradniki. Družina upravlja 1.500 ha lovskih površin. V lovišču je prvenstvena divjad srnjad, nekaj je tudi divjih prašičev, ki se v glavnem zadržujejo na otoku, male divjadi, kot so fazan,

Starešina LD Zavrč Branko Vidović

Člani lovske bratovščine LD Zavrč zbrani ob letošnjem pomembnem jubileju

Po končani uradni slovesnosti je nastala tudi skupna fotografija lovcev in gostov.

Prejemniki priznanj ob 60-letnici obstoja LD Zavrč

Red za lovske zasluge II. stopnje: Milenko Stojičević. Red za lovske zasluge III. stopnje: Martin Majcenovič, Branko Vidović. Znak za lovske zasluge: Anton Kokot, Ivan Belšak, Zlatko Štumbergar, Branko Ivančič, Emil Kralj, Jože Levanič, Priznanje lovske družine Zavrč ob 60-letnici za dolgoletno uspešno sodelovanje: LD Cirkulane, LD Bresnica – Podgorci, LD Sveta Marjeta niže Ptuja, LD Velika Nedelja, LD Markovci, LD Trčka – Voča, LD Sveti Hubert – Cestica, PGD Zavrč, Občina Zavrč, Roman Vuk, Marjan Pongrac, Anton Furjan, Anton Petrovič, Ivan Pravdič, Ivan Belšak, Vinko Kelc.

raca mlakarica in poljski zajec, pa je zelo malo, vendar se v zadnjih letih opaža majhen porast.

Sedaj družina šteje 33 članov, večinoma domačinov, vsi imamo lovske izpite, nekaj nas je tudi izprašanih lovskih čuvajev kakor tudi preglednikov za uplenjeno divjad. Vzorno skrbimo za lovski dom in za pomožne prostore. V letih med jubilejema smo obnovili ostrešje, zunanjo podobo in notranjost, v letošnjem letu pa hladilnico.

Lovska družina smotrno gospodari z loviščem, ki ga ima v upravljanju. Vso

dejavnost podreja gojitvi divjadi, ohranjanju populacij ogroženih živalskih vrst ter varstvu okolja in v skladu z lovsko etiko ureja lov. Kljub dolgoletnim dosežkom lovcev pri ohranjanju narave in divjadi so nastale spremembe zakonodaje, ki v sebi prinaša spremenjen način upravljanja lovišč.

Stari zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi je določal, naj se ves prihodek iz lovišča povrne v lovišče. Novi uvaja koncesnino, zato pa zmanjšuje delež, namenjen za divjad. Lovci nimamo več odločujočega vpliva na načrtovanje sta-

leža divjadi. Upamo lahko, da nam bo ostalo še dovolj volje in časa za prostovoljno delo, za prispevek k ohranjanju narave in skrbi za divjad.

Slavljenec – završkim lovcom – lahko samo zaželimo, da bi si letošnji jubilej zapomnili po čem lepem, da bi v duhu dobre volje in prijateljstva še naprej ohranjali dediščino LD Zavrč, da bi po najboljših močeh skrbeli za divjad in s tem tudi ohranjali naše veliko bogastvo – naravo.

TM

Že sedmič Martinova konjenica

Konjeniški klub Borl je razmeroma majhno, a zelo aktivno društvo, ki združuje ljubitelje konj iz občin Zavrč, Cirkulane, Gorišnica in Leskovec. Največ članov je ravno iz naše občine, zato smo se letos odločili, da tradicionalno Martinovo konjenico popeljemo oziroma bolje rečeno prejezdimo po naši občini.

V soboto, 10. novembra, se je pri gostilni Težak v Turškem Vrhu zbralo prek trideset konjenikov iz bližnje in daljne okolice. Po krepčilnem zajtrku in uvodnem nagovoru stotnika konjenice Petra Horvata so konjeniki čez breg odjezdili v Goričak do kmetije Kelc, kjer so imeli prvi postanek pri članih našega društva, ki so jih pogostili s pecivom in pijačo. Nato so se podali naprej po hrvaški meji do turistične kmetije Pungračič v Drenovcu, kjer jih je postregel gospodar

Udeleženci letošnje Martinove konjenice

Robi. Pot so nadaljevali po obmejni cesti do mejnega prehoda Drenovec, kjer so

se prej najavili, zato ni bilo težav pri prečkanju državne meje, od tam naprej mimo cerkve sv. Mohorja do turistične kmetije Dve lipi, kjer je bil daljši postanek s kosilom. Ker je bil krasen jesenski dan, se je s turistične kmetije ponujal prelep razgled vse do Pohorja. Po kosilu so konjeniki po najkrajši poti skozi Korenjak odjezdili

nazaj do gostilne Težak, da jih ne bi ujela tema. Tam so najprej poskrbeli za svoje konje, nato pa se je nadaljevalo prijetno druženje. Lahko rečemo, da se je konjenica srečno zaključila, saj ni bilo nobenih padcev ali poškodb, pot ni bila predolga in teren ne preveč zahteven. Kdove, kje nas bo pot vodila drugo leto?!

Za konec se Konjeniški klub Borl zahvaljuje g. Miranu Vuku za njegovo veliko dušnost, Turističnemu društvu Zavrč, gostilni Težak ter vsem ostalim, ki so jih tako lepo sprejeli, in hkrati vabi na blagoslov konj, ki bo 26. decembra pri farni cerkvi sv. Miklavža v Zavrču po pozni maši.

Lep konjeniški pozdrav,
Marjana Logar Kelc,
KK Borl

Na konjih med haloškimi griči

Zavrčanki na kartanju v Gerečji vasi drugi

Društvo žena in deklet Gerečja vas že 5 let organizira tekmovanje v kartanju šnopsa za pokal. Letos so povabile tudi naše društvo. Udeležili sta se ga Danica Vajda in Jelka Belšak.

Na tekmovanje sta se prijavi brez ambicij, ker sploh nista vedeli, kako to poteka. Samo tekmovanje je bilo računal-

niško vodeno. Prijavljenih je bilo 18 ekip.

Tekmovalo se je na izpadanje, v štirih krogih. Ker sta bili prvič, sta imeli kar nekaj navijačev in nazadnje osvojili drugo mesto in pokal. Bilo je zanimivo doživetje in polno smeha.

Jelka Belšak

Jelka Belšak in Danica Vajda sta v Gerečji vasi osvojili drugo mesto.

ČEBELJI PRIDELKI, MOČ NARAVE

*Društvo čebelarjev Zavrč
Vsem občanom in občankam želimo
vesele, zadovoljne božične
praznike in zdravo novo leto 2008
Predsednik društva*

Stanislav Majcenovič

Deseti rojstni dan šole v Zavrču

V septembru je naša šola praznovala 10. rojstni dan. 27. septembra 1997 je prvič odprla šolska vrata. Ta lepota sredi haloških gričev! Seveda pa je šolstvo v Zavrču živelo že veliko prej.

Prebrali smo, da je že leta 1788 mežnar Marko ob nedeljskih popoldnevih v mežnariji malim in velikim otrokom odkrival lepote branja in pisanja ter skrivnosti računanja. Ker je bilo vedno več ukažljivih otrok, je postal prostor premajhen. Šolarji so se morali seliti v današnjo Murkovičevo hišo. Tudi ta rešitev ni bila trajna, ker je število otrok naraščalo. Zaradi tega so zgradili šolo. To se je zgodilo že leta 1888, ko je

»mogočna« šola sprejela vse znanja željne otroke. Ta šola je bila pred desetimi leti stara 110 let in se je, bila je sreča v nesreči, ko so gradili prizidek, porušila. In tako smo dobili pred desetimi leti novo šolo. Ponosni smo na našo lepo šolo, hvaležni ustanoviteljici – občini, da prisluhne našim potrebam in željam; mi pa se trudimo, da lepo skrbimo zanjo in njeno okolico, predvsem pa se pridno učimo.

Njen 10. rojstni dan smo predstavili na dnevu šole in skupaj s starši, društvu (še posebej z Društvom gospodinj Občine Zavrč) ter dedki in babicami pripravili lepo prireditev, na kateri smo predstavili delo naše šole doslej.

Hvala vsem, ki ste sodelovali z nami.

Hvala vsem, ki ste nam pomagali.

Hvala vsem, ki ste se družili z nami.

Našo šolo, naše delo, naš kraj smo predstavili tudi šir-

ši javnosti v radijski oddaji Vrtiljak, ki je bila na sporedu Radia Ptuj v dveh sobotnih popoldnevih v novembru.

Vzdušje na dnevu šole vam bomo poskušali predstaviti v naslednji fotozgodbi.

Na rojstnem dnevu ne sme manjkati torta – »spekli« so jo otroci iz vrtca.

Učenci prvega tiletja so pripravili projekt *Od zrna do kruha* in pri Težakovih spekli svoj hlebček.

Dobrote iz krušne peči so ponujali obiskovalcem dneva šole tudi na stojnici.

Učenci četrtega in petega razreda so spoznavali uporabo, predelavo in hrambo jabolk nekoč in danes. Obiskovalcem je najbolj teknil sadni kruh in »klojci«.

Spomine na obisk v mlinu v Zabovcih in Ptujskih pekarnah so učenci strnili v pesmi *Ob bistrem potočku je mlin*.

Našo prireditev so popestrili tudi ravnateljica, gostje iz OŠ Turnišče in predstavniki občine.

Folklorna skupina je v goste povabila svoje prijatelje iz Cirkovc.

Učenci četrtega in petega razreda v pevsko ritmični točki.

Naše prireditve vedno spremlja pevski zbor.

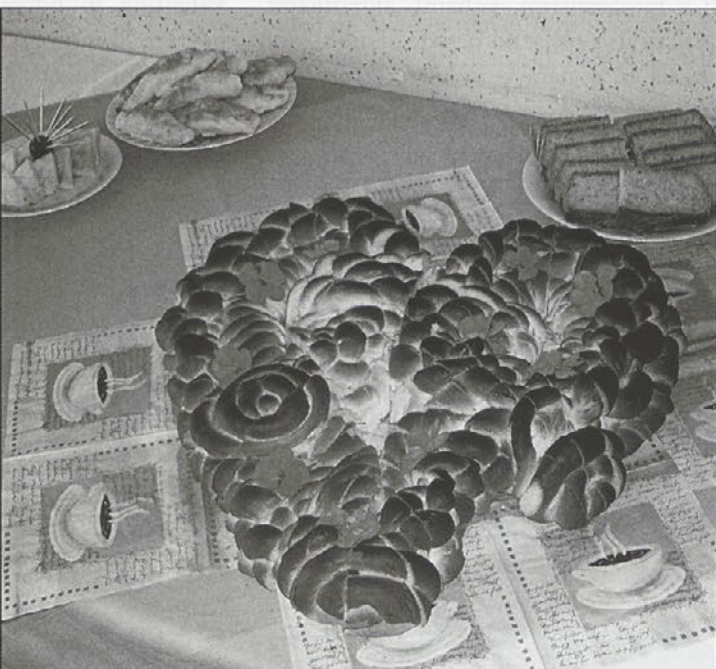
Našemu prazniku se je pridružila tudi plesna skupina iz sosednje Gorišnice – Metuljčice.

Izkazale so se tudi navijaška skupina, ki spodbuja nogometaše v ŠKL-ju.

Tudi domača folklorna skupina se je veselo zavrtela ob zvokih harmonikarja Martina Tetičkoviča.

Ob zaključku prireditve pa smo se posladkali z dobrotami, ki so jih pripravile završke gospodinje. Hvala.

Stojnice – tržnica

Na dan šole sta našo šolo krasili čudoviti stojnici. Na stojnici 4. in 5. razredov smo gostom ponudili vse, kar smo na naravoslovnem dnevu ustvarili.

Stojnico smo prekrili s čudovitim uni-katnim prtom. Na prtu so bili ročno tkani motivi še s časa naših babic. Gostom smo ponudili suho sadje, ki je bilo sortirano po vrstah, suhe slive, hruške, različne vrste jabolk, tudi oreščkov ni manjkalo. Vse je bilo postreženo v starih lončenih posodah.

Tudi sadni kruh smo jim ponudili, ki je bil oblikovan v različne kolače. Vse skupaj so gostje poplaknili z jabolčnim sokom, ki smo ga sami tudi iztisnili. Stojnico so krasili čudoviti aranžmaji. Učenci smo goste vabili k stojnici, jih gostili, delili tudi recepte in vsi zelo uživali.

Tako smo obudili marsikateremu gostu spomine na tržnice, kakršne so bile nekoč.

Učenci 4. in 5. razredov smo zelo radovedni, kakšno je bilo življenje nekoč,

Na stojnici so učenci ponudili prav vse, kar so na naravoslovnem dnevu ustvarili, ob tem pa še sladke sadne dobrote, suho sadje ...

zato skrbimo za ohranjanje kulturne dediščine. Ob spremljavi harmonike

smo tudi zapeli.

Katja Štumberger, 5. b

Sejem prostega časa

V soboto, 1. 9. 2007, se je naš planinski krožek predstavil na Sejmu prostega časa v Ptuj. Našo dejavnost smo predstavili s fotografijami, risbami, zloženkami, plakati in s prijazno besedo. Trudili smo se, da bi v naravo in planine privabili čim več otrok in staršev. Upamo, da je

bila naša predstavitev uspešna, saj je pritegnila kar nekaj ljudi na ogled.

Učenke Veronika, Doroteja, Urška in Valentina so odgovarjale na vprašanja povezovalke programa. Povedale so, da si sobotni prosti čas zapolnimo s planinskimi izleti ter pohodi, kjer je veliko

gibanja, smeha in dobre volje. Tako kot smo obiskovalce naše stojnice, tudi Vas vabimo s planinskim geslom: »Pridite z nami, v hribih je lepo!«

Sonja Majcenovič,
mentorica planinske vzgoje

»Pridite k nam, v hribih je lepo!« so povedala završka dekleta

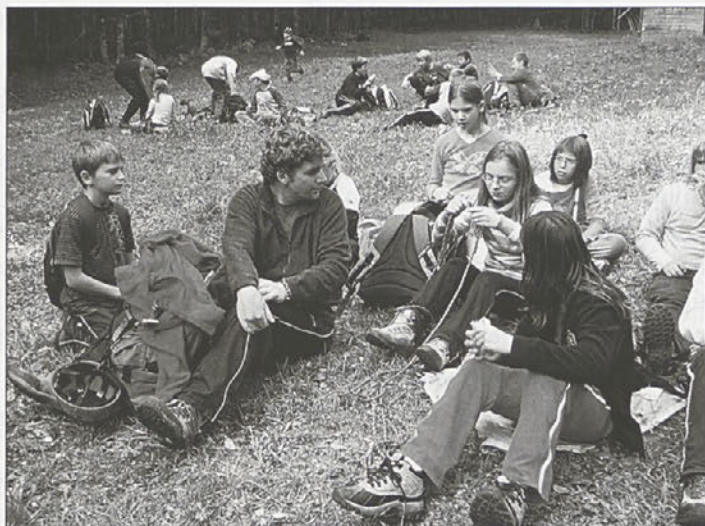
Kamniška Bistrica

V soboto, 13. 10. 2007, se je naš planinski krožek odpravil na izlet v Kamniško Bistrico. Peljali smo se z avtobusom. Z nami sta bili še OŠ Lovrenc in OŠ Cirkovce. Ko smo prišli, smo pomalicali in se razdelili v dve skupini. Prvo skupino je vodil Primož Trop, drugo pa Dejan Vidovič, ki je vodil našo skupino. Pot je bila lahka. Hodili smo dobre štiri

ure. Na poti smo si ogledali Ravbarske luknje, spominski park ponesrečenih v gorah, ogromne balvane, izmed katerih sta izstopala Žagana peč in Lepi kamen. Ko smo po dobrih štirih urah prišli na lepo sončno jaso, smo opazovali visoke gore in se preizkusili v izdelovanju vozlov. Na to nas je čakalo presenečenje – plezanje, ki nam bo vedno ostalo v

spominu. Potem smo se podali do koč, kjer smo dobili žige. Mentorji so nam podelili bronaste in srebrne značke za opravljene pohode. Pri koči nas je čakal avtobus, s katerim smo se peljali domov. Na avtobusu smo si zapeli in zaigrali. Želim si še več takih izletov.

Valentina Križnjak, 6. b

Kako smo pekli sadni kruh in prešali jabolka

V torek, 18. 9. 2007, smo imeli 4. in 5. razred naravoslovni dan. Odpravili smo se na kmetijo naše razredničarke in učiteljice Sonje Majcenovič.

Tam smo dobili že pripravljeno testo in navodila. Povedali so nam, kako se pripravi testo za sadni kruh, ki smo ga

oblikovali v hlebček. Medtem ko je testo vzhajalo, smo malicali. Kmalu so nam sporočili, naj si pridemo ogledat, kako se da hlebček v peč. To smo si ogledali in že smo šli naprej. Pri gospodu Martinu Tetičkoviču smo si ogledali prešanje jabolk. Razkazal nam je, kakšne stroje za

prešanje jabolk so uporabljali naši predniki in kakšne uporabljajo danes.

Ustavili smo se še enkrat na kmetiji in si ogledali, kako se delajo krlji. Želim si, da bi bilo še več takšnih naravoslovnih dni.

Katja Štumberger, 5. b

Planinci PD Haloze osvajali Julijske Alpe in Dolomite v Italiji

Naglo se približuje konec koledarskega leta in planinci bi vam radi orisali nekaj naših doživetij, ki so nas spremljala skozi podvige v gorah v drugem polletju tekočega leta. V prejšnjih številkah časopisa smo pisali, da smo bili na Rogli, Gori Oljki, v Zavrču, pri Treh kraljih, na Donački gori, Golici, Kamniškem sedlu in na nočnem pohodu po Zavrču.

Kar nekaj naših članov planincev še ni ta pravih Slovencev, saj še niso osvojili našega orjaka **Triglava (2864 m)**, zato smo se letos namenili nanj povzpeti.

Bilo je v soboto, 10. Avgusta, in že nekaj dni je bilo slabo vreme, vendar v upanju na vse najboljše smo se v ranih jutranjih urah odpravili z avtobusom **Triglavu** nasproti. Naš namen se je bil povzpeti na Vratih po Tomiškovski poti, vendar čim bolj smo se približevali steni, kjer so nas čakali klini, tem bolj so nebo zagrinjali črni oblaki in v dolino so bobneli hudo-urniki. Postalo je mrzlo in po preudarnem premisleku smo se vrnili v Aljažev dom. Od tam smo se odpeljali na Vrščič, kjer smo snovali novo varianto vzpona na Triglav. Dan se je že prevesil v drugo polovico in še vedno je deževalo, vendar planinci se tudi nismo vdali. Odpeljali smo se naprej na bovško stran in tam doživeli pravo presenečenje, saj nas je pričakal sonček. Hitro smo se namalicali in se odpravili po italijanski poti navzgor

in tik pred nočjo smo uspeli priti do Tržaške koče na Doliču (2151 m), kjer smo prenočili.

Naslednje jutro je bilo mrzlo in s soncem obsijano. Bolj smo se dvigali, tem bolj smo se odmikali od resničnega sveta, ki je bil tam daleč v meglo ovit. Bili smo sami v kraljevski tihoti in veličastnem objemu gora. Bilo je polno gladkih skal, previsov, klinov, precej glasov, vmes

kakšne čudne misli, kakšen strah, vse pa je bilo preplavljeno s prijetnim telesnim naporom. Uspelo se nam je povzpeti do Aljaževega stolpa, ki je bil ves v soncu obsijan. V njegovem objemu sta postali pravi Slovenki tudi Ivanka in Silvana. Na hitro smo se spustili do doma na Kredarici in po melišču v dolino do Doma kovinarjev, kjer nas je vse izčrpane čakal avtobus. Sestop je bil res pustolovski, srhljiv korak v nejasno deževno pot, na kateri so nas pozdravljali vreščeci svizci. Gorski svet je nekaj čudovitega, nekaj za poezijo, nekaj, kamor hodimo prebujati neprebujena ali prezaspana čustva, potrjevat svoje sposobnosti. Še se bomo vračali.

Planinci nismo prav nič sebični ljudje. Nič nočemo obdržati zase. Srečo, ki jo doživljamo med podvigi v gorah, radi

Zadovoljstvo in sreča v očeh

delimo tudi z drugimi ljudmi. Takšen srečen dan je bil za nas izlet v **Dolomite** v Italiji v soboto, 18. avgusta. V ranih jutranjih urah smo se odpravili čez Avstrijo, mimo izvira Drave, smučarskega središča Kortina do prelaza Passo Pordoi. Z gondolo smo se odpeljali do višine 2950 m. Pot smo nadaljevali mimo dveh planinskih koč in osvojili najvišji vrh pogorja Sella **Piz Boe (3152 m)**. Ob spremljavi megle je bilo precej naporno. Nič ni bolj veličastnega, kakor stati na robu potuhnjene, prerivajoče megle, ki ločuje svet sonca od mračnega dolinskega sveta. Okrog nas, kamor nam je pač neslo oko, so se dvigale bolj kopaste gorske gmote, ki so na videz nekoliko drugačne od naših priostrenih vrhov. V planinski koči Capanna Fassa smo se okrepčali, naredili spominski posnetek in nazaj v dolino. Bolečine, grenkobe, razočaranja so se ob vrnitvi porazgubile, vse lepo pa je ostalo. Za vselej. Tudi v gorah. Za nekatere je bil bolj za nekatere manj srečen dan. Zakaj vse tisto, kar je resnično lepo, ima človek na voljo zastoj ali skoraj zastoj. Zato ne potrebuje bogastva, imeti mora le odprte oči in odprto srce. Tak je bil moj dan, moj srečen dan.

Leto 2007 je za planince tudi jubilejno leto, saj beležimo 10-letnico svojega delovanja. V počastitev jubileja smo organizirali **tradicionalni družinski pohod**. Planinci ljubimo svoj domači kraj, rodne Haloze, kamor se vedno znova radi vračamo in zato smo se v soboto, 27. Oktobra, odpravili na družinski pohod po Halozah. Zbrali smo se pri družinskem podjetju Leska v Leskovcu,

Utrujeni, a srečni in zadovoljni

od koder smo se podali v **Varnico do etnografskega muzeja**. Med potjo smo občudovali naravne lepote in etnografske značilnosti tega dela Haloz, ki so vedno nekaj posebnega.

Kot je v navadi, ob jubilejih napravimo bilanco svojega dela in se zahvalimo najbolj zaslužnim članom društva in tudi drugim, ki so nam kakorkoli pomagali.

Najbolj zaslužne člane je nagradila tudi Planinska zveza Slovenije.

Bronasti častni znak PZS so prejeli: Ivan Božičko, Janez Cafuta, Friderik Bračič, Janez Mauser, Ivan Pernek, Danilo Milošič, Marijan Brunec, Kristina Forštnarič, Peter Prelog.

Pisno pohvalo PZS je prejel Branko Forštnarič. *Pohvale Planinskega društva Haloze so prejeli:* Raimond Vaupotič, Nada Golob, Julijana Bračič, Anica Zavec, Jožica Cafuta, Daniel Heigeman, Občina Zavrč, Občina Videm.

Predsednik društva mag. Ivan Božičko je pripravil krajši kulturni program, v katerem se je vsem zahvalil za pomoč in prizadevnost.

Jožica Bratuša, tajnica PD Haloze

Foto: arhiv J. Bratuša

PD Haloze, planinski odsek Zavrč, želi vsem svojim članom in občanom občine Zavrč vesele prihajajoče praznike, vse dobro in zdravo ter varen korak v letu 2008!

Uspehi šahovske sekcije v Zavrču

Šahovska sekcija je ena izmed aktivnih sekcij Športnega društva Zavrč, ki se ponša s vsakoletnim tradicionalnim šahovskim turnirjem. Tako je bilo tudi letos v mesecu avgustu, posvečen pa je bil 11. prazniku občine Zavrč.

S pozdravnim nagovorom in podelitvijo pokalov nas je s svojo prisotnostjo razveselil tudi podžupan občine Zavrč **Peter Vesenjsek**.

Šahovski turnir je odlično uspel in želja vseh je, da se podobni turnirji prirejajo tudi v naprej, saj smo imeli v svojih sredinah splošnega državnega prvaka v

vrstah osnovnih šol *Žana Belšaka*. Najboljši domačin je bil letos *Franjo Lazar* iz Zavrča.

Vse takšne in podobne prireditve zahtevajo mnogo požrtvovalnosti in dobre volje, da lahko uspejo. Tudi letos so nam pomagali mnogi ljudje, ki se jim za sodelovanje lepo zahvaljujemo in si želimo dobrega sodelovanja še v naprej. Največ so nam pomagali: *Slavko Kotolenko, Miran Vuk, Robert Vuzem, Občina Zavrč, Cestica, Donja Voča, ŠD Ptuj, ŠD Zavrč, Franc Težak, Milan Žuran, Franc Kukec, Jožef Težak – mizarstvo, Kmečki turizem*

Pungračič, Trgovina Ogrizek, KZ Zavrč, Martin Težak, Slavko Belšak, Miran Vuk, Dušan Bratuša, Martin Majcenovič, OŠ Cirkulane-Zavrč, Anton Bratuša, Franc Kokol, Franc Vajda, Franc Bratuša. Vsem iskreno hvala.

Šahisti, kolikor nas je, smo zelo aktivni, vendar se zavedamo, da bi morali svoje članstvo pomnožiti in pomladiti, saj več nas je, močnejši smo. Zato vabimo vse, ki jim je šah v veselje in zabavo, da se nam pridružijo vsako drugo sredo v Baru Martina Težaka v Turškem Vrhu.

Franc Bratuša

NK Zavrč – cilj dosežen po vseh pričakovanjih

Jesenski del tekmovalne sezone 2007/08 je za nami, to pa je bil seveda zgodovinski del za ŠD Zavrč, saj je NK Zavrč prvič v zgodovini nastopil v 2. slovenski nogometni ligi. Z izkupičkom smo seveda lahko zadovoljni, saj smo kot debitanti v samem začetku začeli z nekaj porazi, kar pa nam v nadaljevanju in ob vzpodbudi domačinov – Zavrčanov – ni vzelo upanja.

Ob tem smo že začeli nekateri razmišljati o besedah tistih (»ki se imajo za strokovnjake«), ki so le škodoželjni in so že pred začetkom same sezone napovedovali, da Zavrč nima nobenih možnosti za obstanek v 2. SNL, predvsem pa to, da se ne ve, kje bomo lahko osvojili kakšno točko. To se seveda ni zgodilo. Kljub porazom v začetku sezone smo se izkazali že proti favoritom v 2. SNL, in to proti klubu z imenom (Rudar iz Velenja), ki

Lep pogled iz zraka na zelenico, športni objekt in urejeno okolico NK Zavrč

ga je takrat treniral bivši trener slovenske nogometne reprezentance Brane Oblak. To tekmo smo namreč na domačem igrišču zmagali z 1 : 0, kar pa nam je vplilo veliko upanja in motivacijo za naprej. Na enak način je padlo še kar nekaj klubov z zvanečimi imeni, na koncu smo obstali s 16 osvojenimi točkami na 7. mestu lestvice 2. SNL. Kot debitant smo se morali v tej polprofesionalni ligi kar močno potruditi, da smo tudi mi dobili svoje ime v slovenskem prostoru. To je seveda zahtevalo kar nekaj žrtev, pri tem mislim na podrejanje in sprejemanje sodniških odločitev. K pokoravanju so nas seveda začeli pripravljati sodniki, ki so brez usmiljenja prispevali nekaj prepovedi igranja za igralce. Med njimi je bil Rok Letonja, ki je dobil kar sedem tekem prepovedi igranja, naš najboljši strelec Matej Murat pa pet tekem. Kljub tem ukrepom in težavam smo igro vzeli zelo resno in od takrat naprej kar nekaj tekem dosegli zavidljiv rezultat, kar se seveda na koncu jesenskega dela odraža na sami lestvici 2. SNL. Pa če sem še malo optimist, bi se ob kančku sreče priključili pod sam vrh najboljših, oz.

zgornjemu delu lestvice.

Prišel je zimski čas, ko bodo nogometaši le mesec in pol počivali, nato pa jih čakajo ponovno treningi oz. priprave pred spomladanskim delom sezone. Pred tem je seveda v januarju prestopni rok za igralce, ko se bodo določeni klubi okrepili z novimi igralci. V tej smeri razmišlja tudi NK Zavrč. Ekipo bomo okrepili še z nekaterimi igralci, saj so točke na lestvici zelo tesno skupaj, in če želimo ostati na tem mestu ali osvojiti še več točk, bomo morali kar resno pristopiti v drugi del sezone. V tem času pa ne bo počivalo vodstvo kluba, ki bo pred drugim delom sezone še enkrat analiziralo jesenski del in poskušalo sestaviti čim boljše ekipo oz. odpraviti tiste pomanjkljivosti, ki so se porajale. Ker čas neizmerno beži in temu primerno se približuje zaključni račun ter redna letna skupščina, kjer bodo članom predstavljeni predvsem doseženi cilji, saj nerealiziranih ni bilo.

Povabilo na urice šaha

Vse zveste navijače, ki sedaj, ko ni nogometnih tekem, nimate kam, pa vabimo, da si krajšate zimske urice in se družite

ob igranju šaha, ki ga vodi vodja šahovske sekcije Martin Majcenovič v Baru pri Veseliču v Turškem Vrhu.

Zahvala ob koncu leta

Na koncu uspešnega leta 2007 se še zahvaljujemo vsem sponzorjem in donatorjem, ki so kakor koli podpirali nogomet v Zavrču, še posebej podjetju RM Vuk, d. o. o., in predsedniku Romanu Vuku, podjetju ISM Vuzem, d. o. o. (Robert Vuzem), Asfalti Ptuj, d. o. o. (Marjan Pongrac), Elektronika Borak, d. o. o. (Boris Borak), Elektro-ka (Dražen Kuča), Bar pri Veseliču, s. p. (Martin Težak), Tuš Haložanka (Ivan Ogrizek), Mizarstvo Žuran, s. p. (Milan Žuran), Avtohiša Opel Hvalec (Marjan Hvalec), Kmečki turizem Pungračič (Robert Pungračič), Pongi (Danijel Pongrac), Avto-servis Tetičkovič, s. p. (Miran Tetičkovič) in Pilana Frišič, s. p. (Vlado Frišič).

ŠD Zavrč želi vsem vesele božične praznike ter srečne in polno uspeha v novem letu 2008!

Besedilo in foto: Igor Belšak

Mesec požarne varnosti v Spodnjem Podravju in tudi v Zavrču

Delavni, tekmovalni in izobraževalni mesec

V oktobru – mesecu požarne varnosti – se je pod okriljem Območne gasilske zveze (OGZ) Ptuj zvrstilo več dogodkov: regijsko gasilsko tekmovanje v Bukovcih, srečanje članic in veteranov, sestel se je regijski svet, poveljstvo in predsedstvo OGZ, podelili so diplome gasilcem in vodjem skupin, ki so opravili ustrezne tečaje, izvedeni sta bili mednarodni gasilski vaji v Zavrču in Cirkulanah, v sklopu meseca varstva pred požari pa je okrog 50 gasilskih delegatov obiskalo še prijatelje gasilce v Arandželovcu, v Beogradu pa jih je prijazno sprejel tudi veleposlanik Miroslav Luci s soprogo Ireno.

7. oktobra je na športnem igrišču v Bukovcih potekalo regijsko gasilsko tekmovanje.

Gre za izbirno tekmovanje za Podravsko regijo, udeležilo pa se ga je 88 enot. Tek-

V Železnikih so tudi završki gasilci pomagali pri odstranjevanju posledic naravne katastrofe. Puščica kaže nivo do katerega je segala voda in mulj.

movanje je vodil Janez Liponik, predsednik tekmovalnega odbora je bil mag. Janez Merc, predsednik komisije B pa

Štefan Vidovič.

Nagrade in pokale najboljšim v Bukovcih so podelili župan občine Markovci

Franc Kekec, član predsedstva GZS in predsednik regijskega gasilskega sveta mag. Janez Merc, predsednik OGZ Ptuj Marjan Meglič in poveljnik občinskega poveljstva Markovci Milan Majer.

Velika mednarodna gasilska vaja v Zavrču

V okviru dogodkov ob mesecu požarne varnosti je OGZ Ptuj, pod okriljem katere delujejo gasilska društva občin Ptuj, Hajdina, Zavrč, Markovci in Cirkulane, v Zavrču pripravila veliko mednarodno gasilsko vajo. Pri vaji so sodelovali tudi Slovenska vojska ter gasilski enoti iz Hrvaške in Avstrije.

Vajo je vodil poveljnik PGD Zavrč Branko Skok. Povedal je, da je bilo žarišče namišljenega požara v gospodarskem posloplju. Ogenj naj bi se od tam razširil na zapuščeno farmo, zaradi močnega vetra pa tudi na bližnji gozd, kjer naj bi se ena oseba poškodovala. Kot je bilo predvideno, se je v zadimljeni farmi ponesrečil tudi domači gasilec – nosilec dihalnega aparata. Rešila ga je enota PGD Bukovci.

V vaji je sodelovalo 120 gasilcev, vodo za

Na oktobrski vaji so svoje znanje in opremo predstavili tudi gasilci iz pobratenega društva FF Obergralla.

gašenje so uporabili iz gasilskih cistern, črpali pa so jo tudi iz bližnjega potoka. »Veriga je bila zelo zahtevna, saj je od potoka do vrha griča, na katerem naj bi bil požar, okrog 50 metrov višinske razlike. V verigi smo uporabili dve brizgalni črpaliki,« je pojasnil poveljnik Skok. Pri

gašenju gozdnega požara je pomagalo tudi letalo Slovenske vojske. Vajo si je ogledal poveljnik OGZ Ptuj Zvonko Glažar in jo ocenil zelo pozitivno.

TM,

Foto: arhiv društva, Laura

Tradicionalno klenkanje pri »svetem Janži«

Bilo je prvega novembra, ko je državni praznik dan mrtvih oz. cerkveni praznik vsi sveti, ko me je poklical Janko ter spomnil, da ne pozabim priti v zvonik sv. Janeza v Gorenjski Vrh. Brez odlaganja sem udeležbo potrdil, saj je to večer, ko se ob tem prazniku tam zberemo domačini bližnje okolice cerkvice pri »sv. Janži« s klenkanjem, nekateri pravijo temu »trojančenje«, tj. ročnim zvonjenjem vernim dušam (tako nam je povedal najstarejši zvonar Peppek v našem kraju).

Že od daleč, še preden sem prišel do cerkvice sv. Janeza, je bilo zaslišati iz zvonika že klenkanje zvona. Pri stranskih vratih, kjer je tudi vhod v zakristijo, sem vstopil v utesnjen hodnik, kjer je prislonsjena kovinska lestev v zvonik. Povzpel sem se po lestvi navzgor v prvo nadstropje zvonika. Nad menoj je bilo slišati vedno močnejše zvonjenje zvona v posebnem ritmu. Naprej sem se povzpел

po zelo strmih in dotrajanih lesenih stopnicah proti svetlobi na vrhu zvonika. Na lesenem podestu je ob samem zvonu stal Torbakov Peppek (po domače), ki je v desni roki držal leseno kladivo (kos odrezanega lesa, podoben kladivu), v levi roki pa kovinski cambelj ter s kombinacijo teh dveh ustvarjal soglasje, ki ga je oddajal zvon. Po nekaj trenutkih takega ritualnega zvonjenja je odložil kladivo in odstopil od zvona. Po pozdravu mi je prepustil, da sem tudi jaz odklenkal po svojem posluhu. Takoj za menoj so začeli v sam zvonik prihajati še drugi domačini, Janko, Franček, Sandi, Tona, Slavko, zraven Peppeka pa je že prej bil njegov sin Srečko. Tako kot so prihajali v zvonik, tako so vsi po vrsti poskušali čim boljše odzvoniti – odklenkati. Med klenkanjem vsakega posameznika smo ostali člani med tem preizkušali kvaliteto mošta, ki se je že spreminjal v vino in se ob tem pogovarjali. Med pogovorom

nam je zvonar Torbakov Peppek (Jožef Kokot) zaupal, da zvoní že od svojega 14. leta starosti, oz. od leta 1947, kar pomeni, da v cerkvi sv. Janeza zvoní že celih 60 let. Zvoni, seveda, ko je ura opoldan in zvečer, mrtvemu in ob priložnostih, ko je tukaj maša. Večkrat ga je za zvonjenje nadomeščala tudi žal že pokojna žena Mimika, sedaj pa včasih tudi sin Srečko. Peppek nam je z veseljem pokazal, kako in na kakšen način se lahko vse zvoni, da dobimo lep zvok. Še pred polnočjo smo prenehali zvoniti ter se odpravili vsak na svoj dom. Ob vsem tem želim poudariti, da je zelo lepo, da se takšna tradicija ohrani tudi v bodoče. Vabimo tudi tiste, ki tega še niso doživeli in poizkušali, saj se ta navada uveljavlja še le v Gorenjskem Vrhu pri sv. Janezu.

Igor Belšak

Iz kronike župnije Zavrč – leto 1920

V tem letu so dekanjski posli prešli zopet na redno mesto. G. župnik Anton Podvinski je bil imenovan dne 1. III. za dekana, kljub temu da so se škofu drugi ponujali za to čast, tako da je lahko že 30. aprila inštaliral svojega kaplana Franca Božička v domači cerkvi v Zavrču za novega župnika v Kamnici pri Mariboru, za katero mesto ga je sam najbolj priporočil Presvetlemu. Te inštalacije, kakor tudi pozneje obeda in slovesa, so se udeležili sosedni gospodje. S težkim srcem je odhajal novi kamniški g. župnik. Saj je bil v Zavrču skoraj 7 let, brez vsakih materialnih skrbi kot kaplan. Bil je po svoji zunanosti dolge postave, resen pa prijazen z vsakim, vnet dušobrižnik, izvrsten katehet, dober organizator, vnet za vse dobro, včasih malo preveč vehementen. Bodi omenjeno, da je stanoval kritične dni 1. 1914, ko so duhovnike zapirali, na Hrvaškem v kanoniških goricah. Sam g. dekan Kralj je bil takrat v nevarnosti.

Spravljal je Bralnemu društvu v Zavrču oder, kjer je zaveso sam poslikal, kakor

Foto. M. Ozmec, Štajerski tednik

tudi kulise. Zlasti slovo od šolske mladine mu je bilo težko. Naj Bog blagoslovi njegovo delo na novem mestu.

Njegov naslednik je postal 1. maja Konrad Jarh, kaplan v Laporju, rojen 1892 v Rimskih Toplicah. Posvečen 22. julija 1915 in nastavljen naprej v Galiciji pri

Žalcu s 1. septembrom 1915. Od tam je odšel 15. avgusta 1917 v Laporje.

Za praznik Brezmadežne 8. decembra je bila tridnevna pod vodstvom p. Jožefa Lapuha iz Celja.

Jože Pasičnjek, farni župnik

Spoštovani župljani župnije Zavrč!

Niti ne zavedamo se, kako hitro beži čas in kako s časom postajamo vedno starejši. V teh dneh se zopet oziramo nazaj in ocenjujemo svoje življenje. Bili so dnevi polni veselja, delovnih uspehov, tudi žalosti, bolečine, neuspehov. Počasi dobiva to leto svojo oznako uspešno ali

neuspešno. Obenem pa naš pogled tipa naprej. V negotovosti se sprašujemo, kaj nam bo prineslo prihajajoče leto. Koliko truda bo potrebno spet vložiti, da bi bil ta čas enega leta poln uspehov, lepega in dobrega.

V duhu se za trenutek preselimo približno 2000 let nazaj. Cesar Avgust je izdal povelje, da naj se popiše prebivalstvo v rimskem cesarstvu, tudi v Palestini. In mnogi, med njimi tudi Jožef in Marija, so se podali na pot. Jožef in Marija sta se napotila v Betlehem, ker je Jožefov rod izhajal od tam. V Betlehemu se je zbrala velika množica ljudi. Bogati, ki so brez problemov dobili toplo zavetišče in prenočišče. Še več pa revnih, ki so se morali znajti, kakor so vedeli in znali. Tudi Jožef in Marija sta bila revna. In tudi verjetno zaradi tega, ker je bila Marija na tem, da bo rodila, sta bila pri vseh vratih zavrnjena. Zavetišče sta našla v revni stalci na betlehemskega pašnikih. Vprašajmo

se, kdo je bil najbolj obdarovan v prvi božični noči?

Tisti, ki so ostali v svojih varnih zavetjih, prav gotovo ne. Pač pa revni pastirji, ki so od angelov zvedeli za čudovito vest, da se je rodil Zveličar.

Gotovo je najlepše ostati v varnem zavetju svoje lastne zaverovanosti vase, v prepričanju o svoji nezmotljivi pravičnosti in brezgrešnosti. Toda če bomo hoteli letošnje praznike v resnici doživeti, bomo morali zapustiti to svoje varno zavetje. Stopimo na pot odprtosti za vse, kar je dobro in lepo, podobno kakor betlehemske pastirji. Naj vsaka družinska hiša pri nas postane kraj, kamor bo vstopil Bog sam. Preko našega medsebojnega razumevanja, spoštovanja in ljubezni.

Vsem vam želim blagoslovljene božične praznike in sreče in uspehov polno novo leto 2008.

Vaš župnik Jože Pasičnjek

Prvi završki družabni večer gospodinj posvečen jabolku

Bilo je natanko tako, kot so obljubile članice Društva gospodinj Zavrč, ki so konec prejšnjega tedna v domačem kraju pripravile prvi družabni večer gospodinj in druženje popestrile z jabolki. Prav zares s čisto pravimi, svežimi jabolki, pa še prijetno in zanimivo razstavo so pripravile na to temo, a še najbolj je dišalo po sladkih pečenih dobrotah iz jabolk. Večer so jim s pesmijo polepšali najmlajši, na harmoniko pa je zaigral Martin Tetičkovič.

Marta Bosilj, predsednica završkega društva gospodinj, je že uvodoma povedala, da ni nobeno naključje, da ima prav jabolko osrednje mesto v njihovem društvu, krasi pa tudi znak društva. Haloze so bile nekoč zelo poznane po

tem sadežu, ki je še danes zelo cenjen, Bosiljeva pa je ob tem še omenila, da so v društvu kar veliko raziskovale in iskale starejše sorte jabolk in so jih tudi našle. O jabolku, zdravem sadežu, so Zavrčanke uspele izbrskati marsikatero zanimivost, ki so jo ob tej priložnosti uvrstile tudi na razstavi pano, posebej pa so se potrudile še v pripravi različnih konzerviranih izdelkov iz jabolk, za srečanje pa so pripravile še domači jabolčnik. In ker je jabolko nasploh vsestransko uporaben sadež in iz njega gospodinje znajo narediti kar lepo število sladice, so to uspele dokazati tudi završke gospodinje, ki so razstavo še dva dni po srečanju z veseljem pokazale domačinom.

Udeležanke prvega družabnega večera gospodinj v Zavrču s komisijo, ki je razglasila tudi zmagovalno dvojico.

Posebna zanimivost družabnega ženskega večera v Zavrču pa je bilo mini tekmovanje za članice društev gospodinj in žena iz drugih občin, ki so se odzvale povabilu in se tudi pripravile na tekmovanje. Lupile so namreč jabolka

in tista, ki je naredila najdaljši olupek, je bila na koncu seveda zmagovalka, malo pa ji je morala pomagati še druga v ekipi, ki je morala olupljeno jabolko na koncu kar se da hitro pojesti.

TM

Razstava Vse o jabolku

V Društvu gospodinj Zavrč smo se na pobudo predsednice gospe Marte Bosilj odločile, da pripravimo projekt Vse o jabolku. Sestale smo se kar trikrat, da smo se dogovorile vse potrebno. Z veliko vnemo in veseljem smo pripravljale razstavo.

Na velikem panoju smo imele sestavke o zgodovini jabolka, zanimivosti, recepte, predelavo, vse o vzgoji jablan in sortah, za kaj vse so jabolka najbolj uporabna. Na tem panoju ni manjkala niti pravljičica o Sneguljčici ... Ob panoju je bilo prikazano vse od trganja jabolk na stari in sodobni način, kako so nekdaj »tukli« jabolka, danes se meljejo, nato stiskanje. Stiskan sok se da pripraviti za jabolčnik ali sok. Iz »točija« se da pripraviti jabolčni kis, v »točije« pa se da kisat repa

... Razstavljene so bile stare, kakor tudi nove sorte jabolk. Naj naštejemo le nekatere. Od starih sort smo razstavljale: mošancelj, bobovec, rožmarinko, lesniko, boskopski kosmač, flašico, kanado, božičnico ali zvezdičko, krivopcelj ... Od novejših sort pa ajdared, zlati in rdeči delišes, jonagold, mutzu ... V lično dekoriranih stekleničkah smo razstavile marmelade, džeme, kis, sok ... Manjkalo pa seveda ni raznoraznega peciva. Zaradi same tematike razstave je pecivo imelo obvezno sestavino – jabolko. Na mizah so tako dišale jabolčne pite, potice, zlevke, štrudlji, štruklji, gibanice, jabolka v srajčicah, švicarsko pecivo, rulade, torte ... ob pecivih so bili napisani tudi recepti. Vsako pecivo so obiskovalci lahko tudi poskusili.

Razstava o jabolkih, še najbolj pa jabolčnih sladicah, je vzbudila precej pozornosti.

Prvi so si našo razstavo prišli ogledat naši otroci iz vrtca ter šolarji do petega razreda skupaj s svojimi učiteljicami. Bile smo jih zelo vesele, zato smo jih tudi postregle z jabolčnim sokom, sadnim kruhom in slanički.

Povabile smo dvanajst društev gospodinj iz okoliških

občin in našemu povabilu se je odzvalo kar devet društev, iz vsakega po dve gospodinji. Po pozdravnem nagovoru naše predsednice g. Marte Bosilj smo pripravile tudi kratek kulturni program. Zapeli in zaigrali so naši otroci in nam tako zelo polepšali ta večer. Nato smo skupaj s

Kmetijsko-gozdarskim zavodom pripravile zanimivo tekmovanje v lupljenju jabolka. Ena od tekmovalk je morala jabolko olupiti tako, da je imela čim daljši olupek, druga pa jo je morala čim hitreje pojesti. Igra je bila zelo zanimiva in smešna, zato smo se pri tem vsi skupaj zelo zabavali. »Stroga« komisija v sestavi g. Terezije Meško, g. **Slavice Strelec** ter svetnika g. Dušana Bratuša je na koncu ugotovila, da je zmagala ekipa iz Dražencev, saj je imela najdaljši olupek, ki je meril

kar 192 cm in najhitreje je uspela pojesti slastno jabolko. Nasploh velja pohvala vsem gospodinjam – tekmovalkam, saj smo vse olupile jabolko tako, da smo imele ves olupek v enem delu.

Po razglasitvi rezultatov je sledila večerja z dobrotami, ki smo jih pripravile in postregle domače gospodinje. Preostali večer je bil namenjen družnji in klepetu, z veseljem pa smo tudi zaplesale ob zvokih harmonike g. Martina Tetičkoviča. Ura se je prevesila krepko v noč, ko smo zelo

zadovoljne in vesele, da nam je uspelo narediti nekaj tako lepega, poučnega in tudi zabavnega, zapustile dvorano.

Razstavo smo pustile na ogled občanom in vsem ljubiteljem jabolka še v soboto in nedeljo.

Upale smo, da bo nekaj več obiskovalcev, zato smo bile zelo vesele prav vsakega, saj smo imele z vsakim obiskovalcem nekako poplačan naš trud. To je bila naša prva večja razstava. Ker mislimo, da nam je

Ena od tekmovalk je morala jabolko olupiti tako, da je imela čim daljši olupek, druga pa jo je morala čim hitreje pojesti.

dobro uspela, upamo, da ni bila tudi zadnja.

Marija Kokot

Slovesno ob odprtju mednarodnega mejnega prehoda Zavrč

13. decembra so na priložnostni slovesnosti v uporabo predali novo izgrajeni mednarodni mejni prehod Zavrč, ki zagotavlja izpolnitev obveznosti na področju varovanja zunanje meje EU v skladu s schengenskimi standardi. Investicijska vrednost nove naložbe, ki jo je podjetje SCT, d. d., pričelo graditi šele junija letos, znaša 8,7 milijona evrov, večino sredstev, blizu 88 odstotkov, pa je prispevalo ministrstvo za javno upravo, je v slovesnem nagovoru poudaril mag. Roman Rep, državni sekretar z ministrstva

za javno upravo.

V nadaljevanju je Rep poudaril, da bo Slovenija 21. decembra stopila v schengensko območje in da prav v Zavrču izpolnjujejo še zadnje obvezo, ko odpirajo nov mejni prehod, ki bo hkrati ponudil tudi mnogo boljše pogoje za delo vsem zaposlenim. Z izgradnjo novega mejnega prehoda, posodobitvijo prometne in komunalne infrastrukture in zgraditvijo objektov za delovanje mejnih služb je omogočen boljši nadzor prehoda državne meje tako za potniški kot tudi

tovorni promet, je bilo slišati ob odprtju prehoda, ki pa bo šele v prihodnjih dveh letih dobil končno podobo, sredstva za drugo fazo del pa so že zagotovljena v državnem proračunu, ko bo urejeno tudi parkirišče za tovorni promet in vsa cestna infrastruktura. Sicer pa skupna površina območja mednarodnega mejnega prehoda Zavrč znaša 3,29 hektarja, sestavljajo pa ga tri ploščadi z ustreznimi objekti.

Peter Vesenjaj, završki podžupan, pa je zbranim na mejnem prehodu na kratko predstavil občino Zavrč, razvoj in njene posebnosti, priložnost

pred mikrofonom pa izkoristil tudi za to, da se je zahvalil prav vsem, ki so kakorkoli pripomogli k tej novi pridobitvi na meji z Republiko Hrvaško. Vesenjaj je poudaril, da se želi Zavrč s tem prehodom še bolj zblížiti s svetom, hkrati pa izrazil željo, da si v občini zdaj želijo še priključka na hitro cesto Hajdina–Ptuj–Ormož. Zbranim na slovesnosti na novem mejnem prehodu se je pridružila še folklorna skupina OŠ Zavrč in zaplesala nekaj ljudskih plesov, s prijetnimi melodijami pa so slavje spremljali tudi godbeniki Slovenske policije.

TM

Simbolično so mejni prehod z dvigom zapornice odprli mag. Roman Rep, državni sekretar, Peter Vesenjaj, završki podžupan, mag. Karol Turk, direktor PU Maribor, in Rajko Skubic, generalni direktor generalnega carinskega urada.

DOBER DEN

Nove, sodobno urejene pridobitve na južni meji so bili zagotovo najbolj veseli zaposleni v policiji in carini.